

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840 Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning og Salvning paa Frederiksborg Anden Søndag efter Trinitatis 1840 Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840 Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning og Salvning paa Frederiksborg Anden Søndag efter Trinitatis 1840 Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_667-intro-shoot-idm78.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Anledning

Den 28. juni 1840 blev prins Christian Frederik salvet på Frederiksborg Slot uden for Hillerød under navnet Christian 8. sammen med sin hustru, Caroline Amalie af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenburg. Salvingen fandt sted over et halvt år efter, at den foregående konge, Frederik 6., var død. Selv om Grundtvig kalder ceremonien for en kroning, var den konstitutionsmæssigt blot en salving. *Kongelovens* bestemmelser om arvefølge sikrede automatisk, at den nye konge blev konge ved den forriges død. Aviser og andre brugte dog begge betegnelser i flæng. Det var den sidste kongesalving, der fandt sted i Danmark, og Christian 8. var den sidste danske regent, der ved den lejlighed blev set offentligt med krone på. På dette tidspunkt var salvingen blevet til en politisk ceremoni, der kun delvist stod i forbindelse med en samtidig opfattelse af, hvad magt og magtens berettigelse var, herunder kongens egen. Nyt var det imidlertid, "at åndslivet, videnskaben og kunsten var inviteret med" (Bjørn 1994, s. 96). Hele ceremonien var minutløst orkestreret; salmedigteren Caspar Johannes Boye havde fået i opdrag at skrive salmer til højtideligheden, hvortil C.E.F. Weyse skulle levere musikken (Møller 2012, s. 178 f.). Til tafler havde Adam Oehlschläger skrevet en kantate, der blev sat i musik af Johannes Frederik Frølich (Møller 2012, s. 191). Grundtvig var ikke blevet spurgt.

Ikke desto mindre skrev Grundtvig i anledning af salvingen og det sølvbryllup, som kongeparret havde fejret måneden forinden, flere sange, viser og taler med forskelligt publikum for øje. Denne indledning omhandler seks digte eller sange: dels de kirkelige *Kirke-Sange til Kronings-Dagen* og *Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning og Salvning*, dels de tre skålsange, som udkom under titlen *Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840*. Grundtvig var ikke med ved festlighederne i Frederiksborg, men holdt både højmesse og aftensang i Vartov på selve dagen (Eller 1983, s. 13; Grundtvig 2003, bind 4, s. 154). I sin højmesseprædiken kom han naturligvis ind på salvingen og dens betydning for Danmark (Grundtvig 2003, bind 1, s. 393-404).

De tre første sange demonstrerer Grundtvigs evne til at vælge melodier, der harmonerer med sangenes tiltænkte fremførelse og forskellige publikum. I de sidste tre indfletter Grundtvig diskret politiske holdninger og fremtidshåb i festlige rammer.